

‘De titel van mijn boek heeft een ironische ondertoon. Alsof het mogelijk zou zijn om “met alle geweld” de veelvormige verschijningsvormen van het geweld te doorgronden en te verhelderen! Toch zit er in de titel ook een niet geringe pretentie verborgen. Ik streef ernaar om zoveel mogelijk verschillende facetten en gezichten van geweldgebruik in onderling verband te presenteren. Meestal beperken studies over geweld zich tot een enkel aspect: staatsgeweld, seksueel geweld, terroristisch geweld, oorlogsgeweld, huiselijk geweld, enzovoort. Mijn uitgangshypothese is dat er minstens tussen een aantal van deze aspecten nauwe verbanden bestaan en dat een diversiteit van wijsgerige benaderingen deze verbanden zichtbaar kan maken.’

In zijn magnum opus *Met alle geweld* probeert Hans Achterhuis - in het voetspoor van denkers als Hannah Arendt en ook veelvuldig in discussie met de actualiteit en de grote romanliteratuur - de vele verschijningsvormen van geweld te begrijpen. Welke filosofische, antropologische, sociale en politieke mechanismen zitten erachter? Maken agressie en geweldgebruik als evolutionaire erfenis deel uit van onze menselijke natuur? Als dat zo is, dan lijkt het utopisch om geweld volledig te willen afschaffen. Hoe moeten wij er dan mee omgaan? Rond dit soort vragen ontwikkelt zich een breed betoog dat van belang is voor iedereen die, al dan niet professioneel, zich vragen stelt over onze huidige conflictueuze maatschappelijke werkelijkheid. ‘Alleen wanneer we leren leven met geweld, kunnen we ook leren het te domesticeren. Elke poging om het geweld radicaal uit te bannen, bergt het risico in zich het ongewild op te roepen en te vergroten.’